

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3507/2021. (XI. 30.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Debreceni Ítéltábla Bpkf.II.507/2020/15. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. A jogi képviselővel (dr. ifj. Lomniczi Zoltán ügyvéd) eljáró indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján nyújtott be alkotmányjogi panaszt.
- [2] Az indítványozó elíteltet a Nyíregyházi Járásbíróság 2017. szeptember 15-én meghozott 40.B.1727/2015/495. számú ítéletében társtettesként, folytatólagosan elkövetett befolyással üzérkedés büntetében, és 239 rendbeli társtettesként elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében bűnösnek mondta ki, ezért halmazati büntetésül négy év szabadságvesztésre és öt év közügyektől eltiltásra ítélte. A másodfokon eljáró Nyíregyházi Törvényszék 3.Bf.192/2018/34. számú 2018. december 13-n meghozott ítéletével megváltoztatta az elsőfokú ítéletet. Az indítványozót a 239 rendbeli társtettesként elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétsége miatt emelt vád alól felmentette, az általa elkövetett korrupciós bűncselekményeket átminősítette 594 rendbeli befolyással üzérkedés büntetvényre, ezért büntetését mind a fő-, mind a mellékbüntetés tekintetében hat-hat évre súlyosította. A harmadfokon eljáró Debreceni Ítéltábla 2019. szeptember 18-án meghozott Bhar.I.76/2019/37. számú döntésében az indítványozóval szemben kiszabott fő- és mellékbüntetést öt-öt évre mérsékelte, egyebekben a másodfokú bíróság döntését helyben hagyta. A jogerős ítélettel szemben az indítványozó felülvizsgálati indítványt nyújtott be, a Kúria 2020. június 3-án kelt Bfv.II.1.522/2019/41. számú végzésével azonban az alapeljárásban hozott ítéleteket hatályukban fenntartotta.
- [3] Az indítványozó 2020. március 9-én perújítási indítványt terjesztett elő. A feljelentés hiánya miatt indítványozta az eljárás megszüntetését, emellett új bizonyítékokra hivatkozással kérte a perújítás elrendelését, valamint a vele szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtásának félbeszakítását. A Nyíregyházi Törvényszék 2020. szeptember 4-én meghozott 4.Bpi.208/2020/37. számú végzésével elutasította a perújítási indítványt, mivel az nem tartalmazott perújítási okot. A bíróság részletesen indokolta, hogy a perújítási indítványban felvetett bizonyítékok miért nem minősülnek új bizonyítéknak. Hivatkozott többek között arra a töretlen bírósági gyakorlatra, miszerint az alapeljárásban előterjesztett és elutasított indítványban megjelölt bizonyíték nem tekinthető új bizonyítéknak. Utalt arra is, hogy a perújítási indítvány ezen túlmenően az alapügyben hozott ítéletek jogszerűtlenségét, iratellenességét támadja, amely azonban nem képezheti perújítás alapját. A végzéssel szemben az indítványozó fellebbezéssel élt. A Debreceni Ítéltábla 2020. november 26-án meghozott Bpkf.II.507/2020/15. számú végzésében helybenhagyta a Nyíregyházi Törvényszék perújítást elutasító végzését.
- [4] 2. Az indítványozó alkotmányjogi panaszt terjesztett elő, és kérte a Nyíregyházi Törvényszék 4.Bpi.208/2020/37. számú végzése, valamint a Debreceni Ítéltábla Bpkf.II.507/2020/15. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését. Az indítványozó az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének és XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmére hivatkozott azzal összefüggésben, hogy az eljáró bíróságok az indítványozó álláspontja szerint alaptörvény-ellenesen jártak el, mert nem tárták fel az igazságot, nem foglalkoztak érdemben az új bizonyítéknak minősülő írásszakértői véleménnyel, emellett hamis tanúvallomást vettek figyelembe. Hivatkozott továbbá a tisztességes eljáráshoz való jog, különösen a pártatlan bírósághoz való jog sérelmére azzal kapcsolatban, hogy bár több alkalommal is személyes konfliktusa volt az alapügyben első fokon eljáró bíróval, több kizárási indítványt is benyújtott mind az elsőfokú, mind a másodfokú bírósággal szemben elfogultságra hivatkozással, de nem került sor a bírók kizárására.

- [5] 3. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében előírtak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az Alkotmánybíróság ezért tanácsban eljárva mindenekelőtt azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a törvényben előírt befogadhatósági feltételeknek.
- [6] 3.1. Az indítványozó az Abtv. 27. §-a alapján terjesztette elő az alkotmányjogi panaszt. Az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint hatvan napon belül kell benyújtani. Az indítványozó a panaszt a törvényi határidőn belül terjesztette elő. Az indítványozó az alkotmányjogi panaszát jogi képviselő útján nyújtotta be, a jogi képviselő meghatalmazását csatolta. Az indítványozó jogosultnak és érintettnek is tekinthető, mivel saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő az Abtv. 27. §-ra alapított alkotmányjogi panaszát. Az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, így az indítvány e tekintetben is megfelel a törvényi feltételeknek.
- [7] 3.2. Az indítványozó megjelölte az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését indítványában. Az Alkotmánybíróság megjegyzi, hogy az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése nem a bírósági eljárásra, hanem a hatósági eljárásra vonatkozik. Az indítvány a Nyíregyházi Törvényszék és a Debreceni Ítéltábla eljárásával és döntésével kapcsolatban tartalmaz indokokat a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmére vonatkozóan, ezért az Alkotmánybíróság ezt az indítványi elemet tartalma szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének a sérelmét állító indítványi elemként bírálta el.
- [8] 3.3. Az Abtv. 52. § (1) bekezdése értelmében az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. A határozott kérelem követelménye azt is magában foglalja, hogy az indítványnak egyértelműen elő kell adnia az eljárás megindításának indokait, alkotmányjogi panasz esetén az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, továbbá indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével [vesd össze: Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) és e) pont]. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint visszautasításra ad okot, ha az indítványozó érvelése nem tartalmaz alkotmányjogilag értékelhető indokolást. Az alkotmányossági összefüggéseket tehát be kell mutatnia az indítványozónak [a legutóbbi gyakorlatból lásd például: 3053/2019. (III. 14.) AB végzés, Indokolás [12]; 3231/2018. (VII. 2.) AB végzés, Indokolás [13]; 3327/2019. (XI. 26.) AB végzés, Indokolás [14]; 3353/2019. (XII. 6.) AB végzés, Indokolás [21]; 3077/2020. (III. 18.) AB végzés, Indokolás [17]].
- [9] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó alkotmányjogilag értékelhető érveket nem adott elő az Ítéltábla sérelmezett végzésével szemben. Egyfelől ugyanis a panaszindítvány a perújítás megengedhetősége körében a bíróságok szakjogi értelmezését vitatta. Megjegyzi az Alkotmánybíróság, hogy állandó gyakorlata szerint „a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon” [elsőként lásd: 3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4]; legutóbb lásd: 3241/2020. (VII. 1.) AB végzés, Indokolás [37]]. Másfelől a pártatlan bírósághoz való jog sérelmével összefüggésben az Alkotmánybíróság álláspontja szerint az indítványozó által felhozott indokok valójában az érdemi döntés megváltoztatására irányuló kritikaként minősíthetők, amelyet az indítványozó a számára kedvezőtlen döntés miatt a bíróság elfogultságaként értékelt.
- [10] 3.4. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó elsősorban azért fordult az Alkotmánybírósághoz, mert megalapozatlannak, tévesnek és jogszabálysértőnek tartja az ügyében hozott bírósági döntéseket. A panasz így valójában a támadott végzés – közvetve az alapügyben hozott bírósági döntések – ismételt felülbírálatára irányul. Jelen ügyben is emlékeztet az Alkotmánybíróság arra, hogy a „bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének” [3107/2016. (V. 24.) AB végzés, Indokolás [35]]. Az Alkotmánybíróság a bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz intézményén keresztül is az Alaptörvényt és az abban elismert jogokat oltalmazhatja [erről lásd elsőként: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]]. Vagyis az Alkotmánybíróság a bírói döntések felülvizsgálata során is az Alaptörvényben elismert alapjogi követelményrendszer tényleges érvényesülését garantálja. Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint nem vizsgálja, hogy a bírói döntés indokolásában megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e ezeket a bizonyítékokat és érveket, a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás, valamint

az abból levont következtetés megalapozott-e, mint ahogy azt sem vizsgálja az Alkotmánybíróság, hogy a bíróságok jogértelmezése helyesen illeszkedik-e a jogági dogmatika általánosan elfogadott szabályaihoz {elsőként lásd: 3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4]; a legutóbbi gyakorlatból lásd például: 3427/2020. (XI. 26.) AB végzés, Indokolás [12]}.

[11] Az eljáró bíróságok döntéseinek indokolásában az alapügyben részletesen kifejtettekre visszautalva egyértelműen számot adtak arról, hogy miért, mely jogi érvek mentén tartják megalapozatlannak a perújítási indítványt. Az idézett állandó gyakorlat alapján az Alkotmánybíróság nem bocsátkozhat annak érdemi vizsgálatába, hogy a perújítás megengedhetősége tárgyában hozott bírósági döntés helyes volt-e. Ezen felül az Alkotmánybíróság jelen üggyhöz kapcsolódóan is hangsúlyosnak tartja, hogy nem tekinthető az eljárás tisztességessége [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés] követelményrendszerén belül értékelhető alkotmányossági kérdésnek önmagában az, hogy az indítványozó az egyébként megindokolt bírósági döntéseket tévesnek, magára nézve sérelmesnek tartja {lásd hasonlóan például: 3427/2020. (XI. 26.) AB végzés, Indokolás [14]}.

[12] 4. Mindezekre tekintettel az alkotmányjogi panasz nem felel meg a befogadhatóság feltételeinek, ezért azt az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdése alapján tanácsban eljárva, az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontja, és 52. § (1b) bekezdés b) és e) pontja, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdés h) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2021. november 15.

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/343/2021.

